

Gaat de geschiedenis zich herhalen?

In 1970 behaalde de PvdA 12 zetels in de gemeenteraad. Het tot dan toe slechtste resultaat sinds het bestaan van de PvdA in Amsterdam. In 1986 bereikten we het nadien niet meer geëvenaarde hoogtepunt van 21 zetels. Vier jaar later in 1990 vielen we terug naar 12 zetels. Nu zijn we weer twintig jaar verder. In 2006 kregen we 20 zetels. Hoeveel worden het er in 2010?

Sinds 1946 behaalt de PvdA gemiddeld 15 zetels in de Amsterdamse raad. De twintig van nu is dus een uitzondering en niet maatgevend. Beter is het om te vergelijken met dat langjarig gemiddelde van 15. Als we niet uitkijken laten we ons gek maken door de peilingen. Die van zaterdag in het Parool was er weer één (PvdA 11 zetels). Daar zie je dat de trend die landelijk al wat langer aan de gang is, nu ook in Amsterdam zichtbaar wordt. Het is het lot van de lokale politiek dat de uitslag van de raadsverkiezingen slechts in zeer beperkte mate lokaal te beïnvloeden is. Hoe een partij het landelijk doet is ook maatgevend voor de uitslag bij lokale verkiezingen. Het is dus niet zo gek dat momenteel D66 stijgt van 2 naar 9 zetels. Overigens exact het aantal dat zij ook in 1990 haalden toen de PvdA kelderde van 21 naar 12. Het gevolg was toen dat D66 met twee wethouders in het college kwam en de PvdA met drie. De VVD leverde twee wethouders en Groenlinks één.

Maar er is nog niets verloren. In 1993 stond de PvdA landelijk op 23 zetels in de peilingen. Een jaar later werden we de grootste partij van het land met 37 zetels. De gemeenteraadsverkiezingen zijn over ruim vier maanden. De tijd is kort, maar het is niet onmogelijk het tij te keren. Er moeten dan wel snel een paar dingen op landelijk en stedelijk niveau gebeuren. Het zou goed zijn als Wouter Bos elke dag zo duidelijk en vechtlustig is als vorige week bij Pauw en Witteman toen hij het AOW besluit van het Kabinet verdedigde. Het zou ook heel goed zijn als alle PvdA Tweede kamerleden en onze bewindslieden drie keer per week het land in gaan om te luisteren en nog eens te luisteren. En dan wat ze horen vertalen ze in concrete voorstellen in de Tweede kamer. Kamerleden, de bewindslieden, de raadsleden en wethouders moeten wel dezelfde boodschap uitdragen over waar de PvdA voor staat. Solidariteit, rechtvaardigheid, gelijkheid, emancipatie en eerlijk delen van kennis, inkomen en macht. Voorwaar niet iets om je voor te schamen. Die waarden dragen we bij alles wat we doen uit en brengen we in de praktijk. Ook in Amsterdam stropen we onder aanvoering van onze stedelijke lijsttrekker Lodewijk Asscher allemaal de mouwen op, vanaf vandaag! Er is geen enkele reden om te wachten tot de officiële kandidaatstelling in december. We moeten duidelijk zijn over de toekomst van de stad. Hoe gaan we de financiële en economische crisis te lijf? Hoe geven we de toekomst van de stad vorm? En dan geen vage verhalen maar keuzes maken. Duidelijk zijn over het wel of niet voortzetten van de, wat mij betreft, succesvolle, coalitie met Groenlinks. Behoud van werkgelegenheid, handhaving van de voorzieningen, de sterkste schouders de zwaarste lasten laten dragen, solidariteit met de zwakkeren. Kansen bieden. Het onderwijs verbeteren. Goede en betaalbare huisvesting blijven realiseren. En het allerbelangrijkste: werken aan de integratie van alle bevolkingsgroepen, zodat we vreedzaam samenleven en we niet tegen elkaar opgezet kunnen worden door haatzaaiers en onverdraagzame lieden. Heb respect voor elkaar, Leven en laten leven moet het motto zijn.

Als we dat doen halen we vast toch weer die 15 zetels in de gemeenteraad.

Bouwe Olij
PvdA-kandidaat lijsttrekker voor stadsdeel Zuid